WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Alexander

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif aan het raam	4
A	A van Aa	8
L	L van Laarzenpad	13
E	E van Eiland	18
X	X van X op de kaart	23
A	A van Akker	28
N	N van Naaldbos	33
D	D van Dijk	38
E	E van Eikenbos	42
R	R van Rietland	46
	Alle letters thuis	50
	Wie kwam je tegen?	55
	Oorkonde	57
	Antwoorden	58

Een duif aan het raam

Het was een gewone ochtend. Alexander zat aan tafel met een boterham met hagelslag. Toen hoorde hij iets tegen het raam. Tik. Tik-tik. Op de vensterbank stond een duif. Een grijze duif met een glanzend groen nekje en oranje oogjes.

Aan zijn poot zat een klein kokertje. ‘Roekoe,’ zei de duif. ‘Ben jij Alexander?’ Alexander liet bijna zijn boterham vallen. Een duif die praat! ‘Ja,’ zei Alexander. ‘Dat ben ik.’ ‘Gelukkig,’ zei de duif, en hij poetste trots een veertje. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

De Namenkaart van
ALEXANDER

Elk rondje is een verstopplek. Welke letter zou bij rondje 1 liggen?

A van Aa

Ze kwamen uit bij een beekje dat door het groen kronkelde. Het water was zo helder dat je de steentjes op de bodem kon zien. ‘Dit beekje heet de Aa,’ zei Pluim. ‘In Nederland zijn veel beekjes en riviertjes die Aa heten. Aa is een heel oud woord voor water.’ ‘Een naam met maar twee letters,’ zei Alexander. ‘Die is snel geschreven!’

Opeens schoot er iets langs, laag over het water. Het was zo blauw dat het leek te schitteren. ‘Wat was dat?’ riep Alexander. Het blauwe ding landde op een tak boven de beek. Het was een vogeltje met een oranje buik en een lange, scherpe snavel. ‘Een ijsvogel,’ fluisterde Pluim. ‘Een van de mooiste vogels van Nederland.’

De ijsvogel zat doodstil. Hij keek naar het water. Hij keek en keek. En toen: plons! Hij dook met zijn snavel vooruit het water in. Een tel later zat hij alweer op zijn tak, met een klein visje in zijn snavel. ‘Wauw,’ zei Alexander. ‘Zo snel!’ ‘Hij maakt zijn nest in een gang in een steile oever,’ vertelde Pluim. ‘Die graaft hij zelf.’

Alexander keek naar de oever. ‘Dan lopen we er niet te dichtbij langs.’

Echt waar!

De ijsvogel

Een ijsvogel duikt met zijn snavel naar voren het water in om een visje te vangen. Zijn nest maakt hij in een gang die hij graaft in een steile oever.

Zo groot	17 tot 19,5 centimeter
Eet graag	kleine visjes en waterinsecten
Zo herken je hem	helderblauwe rug en een oranje buik

Woordspel

Het beekje heet ‘Aa’. Dat is een naam met maar twee letters. Weet jij nog een woord dat begint met Aa?

Op p. 58 staat of je gelijk hebt.

A van Akker

Het rondje van de A gloeide zachtjes op de kaart. ‘Hij roept ons,’ zei Alexander. Eén, twee, drie… woesj! Ze stonden aan de rand van een grote akker. Het graan was bijna zo hoog als Alexander.

Het wiegde in de wind, heen en weer, heen en weer, alsof het hele veld zachtjes ademde. ‘Hier groeit graan,’ zei Pluim deftig. ‘Daar bakken mensen brood van. En duiven smullen van de korrels.’

Een windvlaag kriebelde langs de aren. Het klonk als zachtjes applaus. ‘Het veld klapt voor ons,’ zei Alexander. ‘Natuurlijk,’ zei Pluim. ‘Wij zijn ook beroemd.’ Hij zette zijn borst vooruit.

Toen hoorde Alexander iets. Hoog in de lucht zong iemand een liedje zonder einde. Het ging maar door: tierelier, tierelier, triel-triel-triel. ‘Waar zit die zanger?’ vroeg Alexander. Ze tuurden omhoog. Heel hoog, bijna in de wolken, fladderde een klein bruin vogeltje.

Het hing daar als een vlieger aan een onzichtbaar touwtje. ‘Een veldleeuwerik,’ fluisterde Pluim vol bewondering. ‘Die zingt terwijl hij vliegt. Probeer dat maar eens. Ik krijg nog geen roekoe uit mijn snavel als ik vlieg.’

Het vogeltje zong en zong. Toen liet het zich zakken, steeds lager, en het landde ergens tussen het graan. ‘Niet gaan zoeken,’ zei Alexander. ‘Misschien heeft hij daar zijn nestje. Dan moeten we op het pad blijven.’

Pluim knikte trots. ‘Jij snapt het.’

